Geachte college,

Dank dat ik hier vanavond het woord mag nemen.
Ik sta hier niet alleen als teler van lelies, maar ook als zoon, vader en derde generatie boer die zijn hart heeft liggen in de grond van Volkel.
Wij boeren niet tegen, maar samen mét de natuur – en dat wil ik u graag laten zien.

Mijn naam is Bern Derks, afkomstig uit Volkel, gemeente Maashorst.
Samen met mijn broer run ik een traditioneel akkerbouwbedrijf waar we aardappelen, uien, suikerbieten, wortelen en ook lelies telen.
Wij zijn de derde generatie die op onze locatie, tussen het Hemelrijk en vliegveld Volkel, actief is.

Afgelopen week heb ik kennisgenomen van de notitie die vandaag ter opiniërende bespreking voorligt.
Met alle respect: wat daarin over de lelieteelt wordt gesteld, is op onderdelen onjuist of sterk vertekend.

Er wordt bijvoorbeeld gezegd dat de lelieteelt de grootste gebruiker is van gewasbeschermingsmiddelen.
Dat lijkt zo, maar dit beeld ontstaat doordat biologische toegelaten middelen – de zogenoemde Skall-middelen – worden meegeteld, terwijl die in de biologische teelt niet worden meegerekend.
In werkelijkheid gebruiken wij de laatste jaren zeer weinig chemische/synthetische middelen.
We zitten onder het gemiddelde niveau van andere traditionele teelten, en werken bewust samen met natuurlijke processen.

Ook wordt er gesteld dat het omzetten van grasland naar bouwland nadelig zou zijn voor bodemkwaliteit, water, $CO_2$, biodiversiteit en landschap.
Ik kan u uit ervaring vertellen: de biodiversiteit in onze akkerbouw gewassen maar ook in de lelievelden is vele malen hoger dan in grasland.
De waterregulering is verbeterd, en over het landschap verschillen de meningen – persoonlijk vind ik een veld vol bloeiende lelies juist prachtig.
Ik noem dat: groene, gezonde cirkels.

Als wij in de lelieteelt (maar ook andere siergewassen) zó weinig chemie gebruiken, zie ik geen enkele reden waarom deze teelt niet binnen die groene zones zou mogen plaatsvinden.

Wat betreft de extensivering van de landbouw:
Als we in Nederland denken dat we met alleen kleinschalige landbouw 18 miljoen mensen kunnen voeden, dan vergissen we ons.
En wat de bloembollen betreft: juist uit deze sector komen veel innovatieve technieken voort – lasers, spotsprayers, robotisering – die vervolgens ook worden toegepast in de voedselteelt.
De sierteelt is dus niet het probleem, maar juist een bron van vooruitgang en innovatie.

Tot slot: een algemeen verbod op intensieve teelten zoals lelies of pootaardappelen is onverantwoord zonder goede onderbouwing en belangenafweging.
Zoals vanavond al is gezegd: zo'n verbod is volstrekt overbodig en ongegrond.

En mocht in het dekzandgebied de regel gelden dat er 50 meter afstand moet zijn tussen teelt en woningen, dan zou ik willen voorstellen:

Om er rekening mee te houden dat de nog te bouwen huizen niet tot op de grens gebouwd worden, maar dat er ook van die kant een nuance is.

Want de bouw moet tenslotte wel door blijven gaan voor de volgende generatie.
Dank voor uw aandacht.